

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5912

гр. София, 10.07.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69  
състав**, в закрито заседание на 10.07.2023 г. в следния състав:

**СЪДИЯ: Милена Славейкова**

като разгледа дело номер **6495** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал.4 АПК.

Образувано е по жалба на А. Б. А., [дата на раждане], гражданин на С., ЕГН [ЕГН], настанен принудително в СДВНЧ-Б., и със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, чрез БХК, срещу Заповед № 3-1565 от 19.06.2023 г. на председателя на ДАНС, с която на основание чл.42, ал.1, т.2 и ал.2, вр. чл.10, ал.1, т.1 от ЗЧРБ са му наложени принудителни административни мерки „експулсиране“, „отнемане на правото на пребиваване в Република България“ и „забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите членки на Европейския съюз за срок от 5 години“.

В жалбата се съдържа искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта с аргумент, че се ползва с международна закрила в Република България с предоставен хуманитарен статут и обжалваният акт противоречи на чл.13, вр. чл.5, ал.1, б.ф и ал.2 от ЕКПЧ. Твърди, че експулсирането нарушава правото му на живот по чл.2 от ЕКПЧ и е в нарушение на забраната по чл.3 от ЕКПЧ.

Ответникът председател на ДАНС не взема становище по искането за спиране в придружителното писмо за изпращането на преписката до АССГ.

Съдът намира искането за допустимо, като направено от легитимирано лице, чиито права и законни интереси са засегнати от оспорения административен акт и предвид липсата на доказателства за неговото връчване в изпратената административна преписка.

Разгледано по същество искането за спиране на предварителното изпълнение е неоснователно по следните съображения:

По аргумент от разпоредбата на чл.39б, ал.4 от ЗЧРБ, според която в случай че лицето представлява заплахата за националната сигурност или обществения ред, съответният компетентен орган не предоставя срок за доброволно напускане, съдът приема, че законодателят прави разлика между двете понятия „национална сигурност“ и „обществен ред“. Легално определение на първото понятие се съдържа в чл.2 от

Закона за управление и функциониране на системата за защита на националната сигурност, вр. пар.1, т.1 от ЗДАНС, при което също не се установява идентичност с „обществен ред“.

Съгласно чл.46, ал.3 от ЗЧРБ жалбата срещу заповед по ал. 2 не спира изпълнението на заповедта, освен когато заповедта по ал. 2, т. 3 е издадена на основание сериозна заплаха за обществения ред. В конкретния случай ПАМ „експулсиране“ не е наложена поради „сериозна заплаха за обществения ред“, поради което съдът приема, че е налице допуснато по силата на закона предварително изпълнение на мерките. В идентичен смисъл е чл.44, ал.4 от ЗЧРБ, според чиято терминология тези заповеди подлежат на „незабавно изпълнение“.

В тези случаи разпоредбата на чл. 166, ал.4 АПК урежда възможност за спиране на допуснатото предварително изпълнение по искане на оспорващия при условията на ал. 2, т.е. когато то би му причинило значителна или трудно поправима вреда. Условие за спиране от съда на допуснатото по закон предварително изпълнение е наличието на противопоставим друг интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в разпоредбата на чл.60, ал.1 АПК. Касае се за противопоставим интерес на оспорващия, респ. той носи доказателствената тежест за обстоятелствата по чл.166, ал.2 АПК. Наличието на допуснато по силата на закона предварително изпълнение е указание за обществената значимост на защитените обществени отношения, свързани с режима на пребиваване на граждани на трети страни в България, респ. със съображения за „опасност за националната сигурност“.

Предпоставка за постановяване на спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в [чл. 60, ал. 1 от АПК](#). В тежест на жалбоподателя е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Наличието на предоставена международна закрила в Република България не представлява само по себе си основание за спиране на допуснатото по силата на закон предварително изпълнение, тъй като се касае за режими, уредени в различни закони и при различни предпоставки. От друга страна, ЗЧРБ не урежда изключение за налагане на ПАМ и на лица, на които е предоставен хуманитарен статут при изпълнение на съответните предпоставки по специалния закон.

Тук е мястото да се посочи, че повечето съображения на жалбоподателя касаят законосъобразността на наложените ПАМ и са неотносими към производството по чл.166, ал.4, вр. ал.2 от АПК, в което следва да се епреценят личните доводи на засегнатото лице, че актът би му причинил значинелни или трудно поправими вреди. В тази връзка съдът съобразява, че изпълнението на ПАМ „експулсиране“ е разпоредено в трета, сигурна страна – Турция, а не в страната на произход, поради което не намира за относими към съображенията по чл.166, ал.4, вр. ал.2 от АПК доводите за нарушение на чл.2 и чл.3 от ЕКПЧ. Възраженията на жалбоподателя за нарушение на чл.5, ал.1, б.ф и ал.2 от ЕКПЧ (законен арест или лишаване от свобода на лице с цел да се предотврати незаконното му влизане в страната или на лице, против което се предприемат действия за неговото депортиране или екстрадиция) са неотносими към наложените с оспорената заповед ПАМ.

При преценка на баланса между накърнените интереси на чуждия гражданин и

обществения интерес от защита на националната сигурност, съдът намира, че превес следва да се даде напоследния. При липсата на доказателства и обосновани твърдения, че оспорената заповед ще причини на А. Б. А. значителна или трудно поправима вреда, съдът намира искането за спиране на предварителното изпълнение за неоснователно.

Водим от горното СЪДЪТ

#### ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на А. Б. А., [дата на раждане] , гражданин на С., ЕГН [ЕГН], настанен принудително в СДВНЧ-Б., и със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.3, чрез БХК, за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № 3-1565 от 19.06.2023 г. на председателя на ДАНС, с която на основание чл.42, ал.1, т.2 и ал.2, вр. чл.10, ал.1, т.1 от ЗЧРБ са му наложени принудителни административни мерки „експулсиране“, „отнемане на правото на пребиваване в Република България“ и „забрана за влизане и пребиваване на територията на държавите членки на Европейския съюз за срок от 5 години“.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС в 7-дневен срок от съобщението до страните.

Делото да се докладва за насрочване след влизане в сила на настоящето определение.

СЪДИЯ: